Πρὸς τὸν Κύριον
Δημοσθένην τὸν Μαυρίδην
Δημοσθένους τὸ σπουδαῖον

ἐν Σμύρνῃ τῇ 22 Φεβρουαρίου 1887

Ἀγαπητὲ ἀδελφὲ μου Δημοσθένη!

Πρὸ δύο ἡμερῶν ἔλαβον τὸ ἀπὸ 19 τοῦ μηνὸς περιεκτικόν σου γράμμα ἐξ οὗ ἐδιδάχθην ὅτι ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἀδελφή μου Ζωρζέττα ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι ἐκεῖ ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τὴν Ἀθήνας, καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἐκεῖθεν πρὸ τοῦ Ἀπριλίου — Ὁ Κύριος νὰ φυλάττῃ τὴν ὑγείαν μου ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ εἴπω ὅτι ἐλευθερώθην ἀπὸ τὸν πόνον τῆς κοιλίας μου καὶ τοῦ στομάχου μου καὶ τῶν ἐξόδων του, διότι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη ὑποφέρω ἀπὸ τὰ αὐτὰ μὲ ὀλίγην ἀνακούφισιν, μὲ φόβον νὰ ἀκολουθήσῃ πρόβλημα καρδίας ὅπως ἐφοβήθημεν ὅλοι τὸν Ἰούνιον ~~τοῦ~~ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλέσαμεν τὸν Καθηγητὴν τῆς Καλλιμελιώσεως Ἀγγειοτροφείων, νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀδελφήν μου Καίτην, καὶ δὲν βλέπομεν νὰ συνέβη τίποτε ἀνησυχητικὸν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἀλλὰ ἐπιφυλασσόμεθα —

Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐκ καρδίας ὑμᾶς ὁ ἀδελφός σου

Ἀλέξανδρος Ἀδαμαντίου